

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.5.2025
COM(2025) 245 final

2025/0117 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid det 18:e mötet i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller antagandet av rekommendationer och slutsatser som riktas till tio konventionsstater om deras tillämpning av denna konvention vad gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Förslaget avser ett beslut om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det 18:e mötet i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (Istanbulkonventionen eller konventionen) av den 5–6 juni 2025 i samband med det planerade antagandet av åtta förslag till rekommendation och två förslag till slutsatser som riktas till tio stater rörande deras genomförande av konventionen².

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. Istanbulkonventionen

I Istanbulkonventionen fastställs ett heltäckande och harmoniserat regelverk för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet i och utanför Europa. Konventionen trädde i kraft den 1 augusti 2014.

EU undertecknade konventionen i juni 2017 och slutförde anslutningsförfarandet den 28 juni 2023 genom deponeringen av två godkännandeinstrument, vilket innebar att konventionen trädde i kraft i EU den 1 oktober 2023. EU anslöt sig till konventionen med avseende på frågor som faller inom dess exklusiva befogenhet, dvs. frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning¹ samt straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement². Alla EU-länder har undertecknat konventionen och 22 av dem har ratificerat den³.

2.2. Partskommittén

Partskommittén⁴ är sammansatt av företrädare för de parter som anslutit sig till konventionen. Parterna måste eftersträva att till sina företrädare utse experter i högsta möjliga befattning inom arbetet för att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor och våld i hemmet⁵. De data som anförtrots partskommittén finns förtecknade i artikel 1 i dess arbetsordning⁶. Den 1 oktober 2023 blev EU part i Istanbulkonventionen och som sådan medlem av partskommittén (artikel 67.1 i konventionen).

2.3. Istanbulkonventionens övervakningsmekanism

Genom Istanbulkonventionen inrättas en särskild övervakningsmekanism, som ska säkerställa att parterna effektivt genomför dess bestämmelser⁷. Syftet är att bedöma hur konventionen

¹ Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>)

³ Ratificeringsläget den 24 april 2025: AT (2013), BE (2016), CY (2017), DE (2017), DK (2014), IE (2019), EL (2018), ES (2014), EE (2017), FI (2015), FR (2014), HR (2018), IT (2013), LU (2018), MT (2014), NL (2015), PL (2015), PT (2013), RO (2016), SI (2015), SV (2014), LV (2023).

⁴ [Partskommittén – Istanbulkonventionen – Bekämpande av våld mot kvinnor och våld i hemmet \(coe.int\)](http://coe.int)

⁵ Artikel 2.1 b i partskommitténs arbetsordning.

⁶ Dokument IC-CP(2015)2, antaget den 4 maj 2015.

⁷ Artikel 1.2 i Istanbulkonventionen.

tillämpas i praktiken och att ge parterna vägledning. Övervakningsmekanismen består av två skilda, men samverkande, organ: den oberoende expertgruppen (Group of Experts on Action against Violence against Women and Domestic Violence – Grevio) och partskommittén.

Grevio är en oberoende grupp av experter som har i uppdrag att övervaka tillämpningen av Istanbulkonventionen i varje enskilt land i enlighet med artikel 66.1 i konventionen. Övervakningsförfarandet fastställs i artikel 68 i konventionen. I enlighet med artikel 68.1 i konventionen är parterna skyldiga att lämna in en rapport, baserad på ett av Grevio utarbetat frågeformulär, med detaljer om de lagstiftningsåtgärder och andra åtgärder som har vidtagits för att ge verkan åt konventionen. Grevio utarbetar en rapport om de åtgärder som den berörda parten har vidtagit för att genomföra konventionen och lämnar underhand förslag om hur parten kan hantera identifierade problem⁸.

På grundval av Grevios rapporter får partskommittén i enlighet med artikel 68.12 i konventionen anta de rekommendationer som riktas till parten i fråga om tillämpningen av konventionen med fastställande av ett datum då upplysningar om att de har genomförts ska vara inlämnade. På grundval av denna bestämmelse har partskommittén antagit rekommendationer till parterna som gör åtskillnad mellan åtgärder som bör vidtas så snart som möjligt, med ett krav på återrapportering inom en treårsperiod, och åtgärder som, även om de är viktiga, inte behöver vidtas lika omedelbart. I slutet av treårsperioden måste parten återrapportera till partskommittén om sina framsteg i genomförandet av de rekommendationer som riktats till den. På grundval av denna rapportering, och eventuell annan information som erhållits, utarbetar kommitténs sekretariat⁹ de slutsatser om genomförandet av rekommendationerna i förhållande till varje part som är föremål för översyn, vilka sedan antas av partskonferensen.

Eftersom det grundläggande utvärderingsförfarandet har slutförts för nästan samtliga parter, beslutade Grevio i slutet av 2022 att gå vidare till nästa fas i sin utvärdering. Enligt artikel 68.3 i konventionen ska Grevios efterföljande utvärderingsförfaranden delas upp i omgångar (*tematiska utvärderingsomgångar*). Den första tematiska utvärderingsomgången kallas Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice ("Bygga upp tillit genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa") och pågår från 2023 till 2031. Den grundläggande utvärderingen omfattade omkring 60 artiklar i Istanbulkonventionen, medan det nya tematiska utvärderingsförfarandet omfattar 20 artiklar, nämligen artiklarna 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 och 56. I dessa artiklar fastställs standarder för brottsbekämpande myndigheter, straffrättsliga aktörer, tillhandahållande av allmänna och specialiserade stödtjänster till brottsoffer samt en övergripande strategi inriktad på offren. Syftet är att tillhandahålla en mer djupgående bedömning av dessa områden, med fokus på de framsteg som gjorts i fråga om varje artikel.

I sitt yttrande 1/19 (Istanbulkonventionen) av den 6 oktober 2021, EU:C:2021:832, punkt 305, fastslår domstolen att en betydande del av konventionens skyldigheter i allt väsentligt åligger unionen i förhållande till dem som är anställda inom unionens administration och i förhållande till den del av allmänheten som besöker lokaler och byggnader tillhörande unionens institutioner, organ och byråer. När det gäller de 20 specifika bestämmelser som den första tematiska utvärderingsomgången omfattar, har domstolen bekräftat att 17 av dessa bestämmelser även gäller unionen och dess egen offentliga förvaltning, nämligen alla ovan

⁸ Artikel 68.10 i Istanbulkonventionen.

⁹ Det tillämpliga förfarandet för övervakning av tillämpningen och rapporteringen fastställs i Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties (inte översatt till svenska), antaget av kommittén den 13 april 2021, IC-CP/Inf(2021)2.

nämnda bestämmelser utom artiklarna 3, 31 och 48 i konventionen. Samtidigt bör omfattningen av unionens skyldigheter tolkas på ett sätt som tar hänsyn till unionens specifika natur och befogenheter. Eftersom unions offentliga förvaltning saknar brottsbekämpande befogenheter, bör rekommendationer om brottsbekämpningsfrågor, till exempel frågan om akuta förbudsåtgärder, tolkas som att de kräver att brottsoffrets säkerhet säkerställs inom ramen för förvaltningens befogenheter, till exempel genom att vägra misstänkta förövare tillträde till institutionernas lokaler.

Vid sitt senaste möte i december 2024 antog partskommittén ett beslut om de rekommendationer som ska antas av partskommittén mot bakgrund av de av Grevios rapporter som antogs som en del av dess första tematiska utvärderingsomgång [IC-CP (2024) 10 rev].

Hittills har partskommitténs praxis varit att anta rekommendationer och slutsatser på grundval av samförstånd vid sina möten¹⁰, vilka äger rum på begäran av en tredjedel av parterna, ordföranden för partskommittén eller generalsekreteraren, vanligtvis två gånger om året.

2.4. Partskommitténs planerade akter

Vid sitt 18:e möte den 5–6 juni 2025 planerar partskommittén anta följande åtta förslag till rekommendation på grundval av den första tematiska utvärderingsomgången och två slutsatser (*de planerade akterna* eller *förslagen till rekommendation och slutsatser*):

- Rekommendationer till Albanien om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 2-prov].
- Rekommendationer till Österrike om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 3-prov].
- Rekommendationer till Danmark om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 4-prov].
- Rekommendationer till Finland om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 5-prov].
- Rekommendationer till Monaco om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 6-prov].
- Rekommendationer till Montenegro om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 7-prov].
- Rekommendationer till Spanien om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 8-prov].
- Rekommendationer till Sverige om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 9-prov].

¹⁰ Artikel 67.2 i konventionen.

- Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende San Marino som antagits av partskommittén [IC-CP (2025) 10-prov]. och
- Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Slovenien som antagits av partskommittén [IC-CP (2025) 11-prov].

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

De planerade akterna riktar sig till tio parter och innehåller rekommendationer (som grundar sig på det första tematiska utvärderingsförfarandet) om åtgärder som måste vidtas för att tillämpa Istanbulkonventionen samt slutsatser om konventionsstaternas genomförande av tidigare rekommendationer. De gäller genomförandet av konventionens bestämmelser av berörda institutioner och den offentliga förvaltningen. Unionen har anslutit sig till konventionen i den mån den är tillämplig på dess institutioner och offentliga förvaltning och har, inom ramen för artikel 336 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), exklusiv befogenhet att godta de skyldigheter som fastställs i konventionen med avseende på sina egna institutioner och sin egen offentliga förvaltning. Det är därför lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskommittén vad gäller institutioner och offentlig förvaltning i unionen, eftersom de planerade akterna på ett avgörande sätt kan påverka innehållet i unionsrätten genom att få betydelse för den framtida tolkningen av tillämpliga bestämmelser i konventionen.

Förslagen till rekommendationer och slutsatser om frågor som faller inom unionens befogenheter med avseende på dess institutioner och offentliga förvaltning är förenliga med unionens politik och mål och ger inte upphov till några problem med avseende på unionsrätten. Det föreslås därför att unionen inte ska invända mot antagandet av förslagen till rekommendation och slutsatser vid partskommitténs 18:e möte.

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet ”akter med rättslig verkan” omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”¹¹.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Partskommittén är ett organ som inrättats genom Istanbulkonventionen. De planerade akterna, vilka partskommittén uppmanas att anta, utgör akter med rättslig verkan. De planerade akterna är ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i unionsrätten, eftersom de kan påverka den framtida tolkningen av de tillämpliga bestämmelserna i Istanbulkonventionen.

¹¹ Domstolens dom av den 7 oktober 2014, Tyskland/rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61–64. EUT L 161, 29.5.2014, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/2014/295/oj.

Den förfarandemässiga rättsliga grunden för det föreslagna beslutet är därför artikel 218.9 i EUF-fördraget.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget är främst beroende av syftet med och innehållet i den planerade akt avseende vilken en ståndpunkt intas på unionens vägnar. Om den planerade akten har två syften eller två beståndsdelar, varav det ena syftet eller den ena beståndsdelan kan identifieras som det eller den huvudsakliga, medan det eller den andra endast är av underordnad betydelse, måste det beslut som antas enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget ha en enda materiell rättslig grund, nämligen den som krävs med hänsyn till det huvudsakliga eller avgörande syftet eller den huvudsakliga eller avgörande beståndsdelan.

Vad gäller en planerad akt som samtidigt har flera syften eller beståndsdelar, vilka är oskiljaktigt förbundna med varandra utan att det eller den ena är av underordnad betydelse i förhållande till det eller den andra, måste den materiella rättsliga grunden för ett beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget undantagsvis inbegripa de däremot svarande olika rättsliga grunderna.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

När det gäller den materiella rättsliga grunden anslöt sig EU till Istanbulkonventionen med avseende på frågor som faller inom dess exklusiva befogenhet, närmare bestämt frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning¹² och straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement¹³. EU:s anslutning till Istanbulkonventionen delades upp på två separata rådsbeslut för att beakta Danmarks och Irlands särskilda ställning med avseende på avdelning V i EUF-fördraget. Beslutet om fastställande av den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i kommittén ska följaktligen, när de relevanta rekommendationerna eller slutsatserna också rör båda frågorna, delas upp i två beslut. Föreslaget till beslut gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning. Den materiella rättsliga grunden för detta beslut är därför artikel 336 i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för det föreslagna beslutet bör vara artikel 336 i EUF-fördraget jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget.

¹² Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹³ Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid det 18:e mötet i partskommittén för Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller antagandet av rekommendationer och slutsatser som riktas till tio konventionsstater om deras tillämpning av denna konvention vad gäller frågor som rör unionens institutioner och offentliga förvaltning

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 336 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och
av följande skäl.

- (1) Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet (konventionen) ingicks av unionen genom rådets beslut (EU) 2023/1075¹⁴, vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning, och genom rådets beslut (EU) 2023/1076¹⁵, vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement, i den mån de omfattas av unionens exklusiva befogenhet, och trädde i kraft i unionen den 1 oktober 2023.
- (2) Enligt artikel 66.1 i konventionen ska expertgruppen för bekämpning av våld mot kvinnor och våld i hemmet (Grevio) övervaka parternas tillämpning av konventionen. I enlighet med artikel 68.11 i konventionen ska Grevio anta rapporter och slutsatser om de åtgärder som den berörda parten har vidtagit för att tillämpa konventionens bestämmelser.
- (3) Konventionens partskommitté får enligt artikel 68.12 i konventionen anta rekommendationer som riktas till den berörda parten. Rekommendationerna baseras på Grevios rapporter och skiljer mellan åtgärder som partskommittén anser att parten bör vidta så snart som möjligt, där det finns ett krav på återrapporering inom en treårsperiod, och åtgärder som inte är lika akuta. I slutet av treårsperioden ska parten återrapporera till partskommittén om vidtagna åtgärder inom tio särskilda områden som omfattas av konventionen. På grundval av denna rapportering och eventuell annan

¹⁴ Rådets beslut (EU) 2023/1075 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller unionens institutioner och offentliga förvaltning (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 1, [beslut - 2023/1075 - SV - EUR-Lex](#)).

¹⁵ Rådets beslut (EU) 2023/1076 av den 1 juni 2023 om ingående på Europeiska unionens vägnar av Europarådets konvention om förebyggande och bekämpning av våld mot kvinnor och av våld i hemmet vad gäller frågor som rör straffrättsligt samarbete, asyl och non-refoulement (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4), [beslut - 2023/1076 - SV - EUR-Lex](#).

information som erhållits antar partskommittén slutsatser om genomförandet av de rekommendationerna som utarbetats av kommitténs sekretariat.

- (4) Enligt artikel 68.3 i konventionen ska utvärderingsförfarandena efter Grevios inledande grundläggande utvärderingsförfarande delas upp i omgångar (*tematiska utvärderingsomgångar*). Den första tematiska utvärderingsomgången kallas Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice ("Bygga upp tillit genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa") och omfattar 20 särskilda artiklar, nämligen artiklarna 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 och 56. Vid sitt senaste möte den 17 december 2024 antog partskommittén ett beslut om de rekommendationer som ska antas av partskommittén mot bakgrund av de av Grevios rapporter som antogs som en del av dess första tematiska utvärderingsomgång [IC-CP (2024) 10 rev].
- (5) Partskommittén förväntas vid sitt 18:e möte den 5–6 juni 2025 anta åtta utkast till rekommendationer på grundval av den första tematiska utvärderingsomgången Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice ("Bygga upp tillit genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa") och två utkast till slutsatser om tio parter genomförande av konventionen (*utkasten till rekommendationer och slutsatser*):
- Rekommendationer till Albanien om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 2-prov].
 - Rekommendationer till Österrike om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 3-prov].
 - Rekommendationer till Danmark om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 4-prov].
 - Rekommendationer till Finland om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 5-prov].
 - Rekommendationer till Monaco om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 6-prov].
 - Rekommendationer till Montenegro om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 7-prov].
 - Rekommendationer till Spanien om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 8-prov].
 - Rekommendationer till Sverige om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 9-prov].
 - Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende San Marino som antagits av partskommittén [IC-CP (2025) 10-prov]. och

- Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Slovenien som antagits av partskommittén [IC-CP (2025) 11-prov].
- (6) Unionen har, inom ramen för artikel 336 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), exklusiv befogenhet att godta de skyldigheter som fastställs i konventionen med avseende på sina egna institutioner och sin egen offentliga förvaltning. I sitt yttrande 1/19 (Istanbulkonventionen) av den 6 oktober 2021, EU:C:2021:832, punkt 305, fastslog Europeiska unionens domstol att en betydande del av konventionens skyldigheter avseende förebyggande åtgärder och skyddsåtgärder i allt väsentligt åligger unionen i förhållande till dem som är anställda inom unionens administration och i förhållande till den del av allmänheten som besöker lokaler och byggnader tillhörande unionens institutioner, organ och byråer. I punkt 307 i samma yttrande fastslog domstolen att unionen inte borde begränsa sig till att fastställa minimikrav eller kompletterande åtgärder, utan ska själv säkerställa att de skyldigheter som beskrivits uppfylls fullt ut. Samtidigt bör omfattningen av unionens skyldigheter tolkas på ett sätt som tar hänsyn till unionens specifika natur och befogenheter. Eftersom unions offentliga förvaltning saknar brottsbekämpande befogenheter, bör rekommendationer om brottsbekämpningsfrågor, till exempel frågan om akuta förbudsåtgärder, tolkas som att de kräver att brottsoffrets säkerhet säkerställs inom ramen för förvaltningens befogenheter, till exempel genom att vägra misstänkta förövare tillträde till institutionernas lokaler.
 - (7) Förslagen till rekommendationer och slutsatser gäller genomförandet av konventionens bestämmelser, vilka också är tillämpliga på dess egna institutioner och offentliga förvaltning. Det är därför lämpligt att fastställa den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i partskommittén vad gäller frågor som rör institutioner och offentlig förvaltning i unionen, eftersom de planerade akterna på ett avgörande sätt kan påverka innehållet i unionsrätten genom att få betydelse för den framtida tolkningen av tillämpliga bestämmelser i konventionen.
 - (8) När det gäller Albanien, framhålls i utkastet till rekommendation om landets genomförande av konventionen behovet att säkerställa att relevanta strategier och åtgärder för att förebygga och bekämpa alla former av våld mot kvinnor får tillräcklig och hållbar finansiering, bland annat genom transparenta förfaranden för att säkra finansiering av kvinnorättsorganisationer (artikel 8 i konventionen), främja kampanjer eller program för att öka medvetenheten och regelbundet utvärdera effekterna av dessa (artikel 12 i konventionen), vidta åtgärder för att öka fortbildningens effektivitet, också mot bakgrund av personalomsättningen (artikel 15 i konventionen), utöka de befintliga programmen för förövare och införa program som särskilt riktar sig till förövare av sexuellt våld (artikel 16 i konventionen), öka finansieringen och antalet tillgängliga tjänster för kvinnliga brottsoffer, särskilt för kvinnor med särskilda behov (artikel 20 i konventionen), säkerställa att våldsoffer har tillgång till heltäckande hälso- och sjukvårdstjänster (artikel 20 i konventionen), säkerställa att hjälplinjer får finansiering (artikel 22 i konventionen), säkerställa att alla offer för sexuellt våld har tillgång till kostnadsfria rättsmedicinska undersökningar (artikel 25 i konventionen), vidta åtgärder för förbättrad rapportering från kvinnliga offer och säkerställa en åtgärder som tar hänsyn till brottsoffren och genusperspektivet i sådana fall (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställa att förfaranden för riskbedömning och riskhantering tillämpas i ärenden som rör alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 51 i konventionen), bättre utnyttja akuta förbudsåtgärder (artikel 52 i konventionen), säkerställa att det finns skyddsbeslut som är tillgängliga för alla brottsoffer (artikel 53 i konventionen) och utvärdera genomförandet av skyddsåtgärder

och säkerställa att de är förenliga med konventionen (artikel 56 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Albanien.

- (9) När det gäller Österrike, framhålls i utkastet till rekommendation om landets genomförande av konventionen behovet att utarbeta en långsiktig övergripande åtgärdsplan/strategiskt policydokument om alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 7 i konventionen), samla in uppdelade data om antalet kvinnor och flickor som kontakter socialtjänsten för att få hjälp med sina erfarenheter av våld mot kvinnor (artikel 11 i konventionen), informera alla brottsoffer om att det finns stödtjänster (artikel 12 i konventionen), övervaka hur frågor om våld i hemmet och våld mot kvinnor avspeglas i läromedel (artikel 14 i konventionen), erbjuda fortbildning av personal inom allmänna stödtjänster (artikel 15 i konventionen), säkerställa att brottsoffer har tillgång till hållbara bostadsalternativ till överkomliga kostnader och säkerställa och säkerställa utfärdande av rättsmedicinska rapporter som dokumenterar skador (artikel 20 i konventionen), säkerställa att det finns skyddade boenden (artikel 22 i konventionen), inrätta mottagningscenter för offer för sexuellt våld i hela landet med kvalificerad personal som erbjuder stöd och hänvisar dem till lämpliga tjänster i enlighet med konventionen samt under tiden säkerställer att den befintliga hälso- och sjukvården erbjuder brottsoffer lämpligt stöd (artikel 25 i konventionen), säkerställa att påföljderna står i proportion till brottets allvar i samtliga fall som gäller våld mot kvinnor som omfattas av konventionen (artiklarna 49 och 50) och säkerställa användningen av skyddsbeslut och undvika luckor mellan förbudsåtgärder och skyddsbeslut (artiklarna 52 och 53 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Österrike.
- (10) När det gäller Danmark, framhålls i utkastet till rekommendation om landets genomförande av konventionen behovet att säkerställa att genusaspekten av alla former av våld mot kvinnor får nödvändig politisk uppmärksamhet (artikel 7 i konventionen), fortsätta med åtgärderna för att förverkliga jämställdhetsbudgetering (artikel 8 i konventionen), garantera konfidentiell datainsamling (artikel 11 i konventionen), prioritera en genusmedveten strategi inom ramen för förebyggande initiativ (artikel 12 i konventionen), maximera effekten av utbildningsinsatser och dra nytta av kvinnorrättsorganisationers sakkunskap (artikel 15 i konventionen), inrätta institutionaliserade samarbetsstrukturer för att säkerställa ett effektivt samarbete mellan olika organ (artikel 18 i konventionen), säkerställa att våldsoffer har tillgång till långsiktigt psykologisk rådgivning (artiklarna 22 och 25 i konventionen), öka medvetenheten bland straffrättsliga aktörer om ny strafflagstiftning (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställa att riskbedömningen genomförs samordnat med berörda aktörer (artikel 51 i konventionen), öka tillämpningen av akuta förbudsåtgärder och besöksförbud för att säkerställa brottsofferskydd (artiklarna 52 och 53 i konventionen) och säkerställa ett korrekt genomförande av åtgärder för skydd av brottsoffers rättigheter i utredningar och rättsliga förfaranden (artikel 56 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Danmark.

- (11) När det gäller Finland, framhålls i rekommendationen om landets genomförande av konventionen behovet att utarbeta en långsiktig nationell strategi för att säkerställa ett övergripande och samordnat tillvägagångssätt (artikel 7 i konventionen), säkerställa hållbara finansieringsmekanismer för icke-statliga organisationer som tillhandahåller specialiserat stöd till brottsoffer (artikel 8 i konventionen), införa standardiserade uppgiftskategorier och harmonisera systemen för datainsamling (artikel 11 i konventionen), regelbundet genomföra informationskampanjer (artikel 12 i konventionen), utvärdera fortbildning och dra nytta av kvinnorättsorganisationers sakkunskap (artikel 15 i konventionen), inrätta program för förövare av våld i hemmet (artikel 16 i konventionen), inrätta institutionaliserade samordningsstrukturer för flera organ mellan berörda aktörer (artikel 18 i konventionen), inrätta stödtjänster för att underlätta brottsoffers återhämtning och oberoende (artikel 20 i konventionen), säkerställa tillgången till stödtjänster (artikel 22 i konventionen), säkerställa den geografiska fördelningen av mottagningscenter för personer som har blivit utsatta för våldtäkt för att säkerställa stöd till alla offer för sexuellt våld (artikel 25 i konventionen), säkerställa förundersökningar och förutseende bevisupptagning utöver vittnesuppgifter för att möjliggöra en effektiv lagföring i fall som rör våld mot kvinnor (artiklarna 49 och 50 i konventionen), vidta åtgärder för att inrätta en standardiserad riskbedömningsmekanism som tillämpas systematiskt (artikel 51 i konventionen), och öka användningen av akuta förbudsåtgärder samt stärka övervakningen av sådana beslut (artiklarna 52 och 53 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Finland.
- (12) När det gäller Monaco, innefattar rekommendationen om landets genomförande av konventionen behovet att utarbeta en långsiktig övergripande strategi för att uppnå ett övergripande och samordnat strategiskt tillvägagångssätt (artikel 7 i konventionen), fortsätta att utveckla insamlingen av data om alla former av våld mot kvinnor som omfattas av konventionen (artikel 11 i konventionen), utvidga åtgärderna för att förebygga våld i hemmet till att omfatta andra former av våld som omfattas av Istanbulkonventionen (artikel 12 i konventionen): ta fram läromedel om våld mot kvinnor (artikel 14 i konventionen), inrätta program för förövare av våld (artikel 16 i konventionen), inrätta program för kvinnor som är våldsoffer (artikel 22 i konventionen), inrätta ett mottagningscenter för offer för sexuellt våld så att brottsoffer får tillgång till psykologiskt stöd (artikel 25 i konventionen), säkerställa att yrkesgrupper som deltar i straffrättsliga förfaranden har tillräcklig sakkunskap och får genusteoretisk utbildning (artiklarna 49 och 50 i konventionen), standardisera praxis för samordnad riskbedömning för berörda tjänster rörande alla former av våld som omfattas av konventionen (artikel 51 i konventionen) och säkerställa att brottsoffrens rättigheter och intressen skyddas under förundersökningar och rättsliga förfaranden (artikel 56 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Monaco.
- (13) När det gäller Montenegro, framhålls i utkastet till rekommendation om landets genomförande av konventionen behovet att säkerställa lämpliga mänskliga och ekonomiska resurser för strategier, åtgärder och lagstiftning som syftar till att förebygga och bekämpa våld mot kvinnor samt att säkerställa hållbar finansiering för icke-statliga organisationer (artikel 8 i konventionen), säkerställa att alla berörda parter samlar in och delar upp data (artikel 11 i konventionen), öka insatserna för att

genomföra regelbundna förebyggande åtgärder, genomföra informationskampanjer och lyfta fram den ökade risken för våld som offer för intersektionell diskriminering utsätts för (artikel 12 i konventionen), öka ansträngningarna för att ta itu med stereotyper och fördomar mot kvinnor på områdena formell utbildning, kultur och media (artikel 14), säkerställa att yrkesgrupper som kommer i kontakt med brottsoffer får utbildning om våld mot kvinnor (artikel 15 i konventionen), inrätta och utvidga program för förövare av våld i hemmet och förövare av sexuellt våld (artikel 16 i konventionen), öka ansträngningarna för att stärka samarbetet mellan olika organ (artikel 18 i konventionen), säkerställa att vårdgivare prioriterar kvinnliga offer för våld mot kvinnor och våld i hemmet och respekterar deras privatliv (artikel 20 i konventionen), öka tillgången till specialiserade stödtjänster och rådgivning till brottsoffer (artikel 22 i konventionen), inrätta mottagningscenter för offer för våldtäkt och/eller sexuellt våld i hela landet för att erbjuda stöd och ge offer psykologiskt stöd (artikel 25 i konventionen), förekomma upprepade utfrågningar av offer för våld mot kvinnor (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställa att systematiska riskbedömningar genomförs i fall av våld i hemmet (artikel 51 i konventionen), säkerställa att akuta förbudsåtgärder kan tillgripas och att skyddsbeslut faktiskt övervakas (artikel 52 och 53 i konventionen), och säkerställa en ändamålsenlig tillämpning av befintliga skyddsåtgärder samt införa ytterligare skyddsåtgärder i enlighet med konventionen (artikel 56 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Montenegro.

- (14) När det gäller Spanien, framhålls i utkastet till rekommendation om landets genomförande av konventionen behovet att involvera icke-statliga organisationer i beslutsfattandet och i utvärderingen av strategier och åtgärder (artikel 7 i konventionen), säkerställa att de data som samlas in delas upp (artikel 11 i konventionen), undervisa barn om att samtycke spelar en central roll i sexuella relationer (artikel 14 i konventionen), stärka fortbildningen för alla yrkesgrupper som kommer i kontakt med offer och förövare av våld mot kvinnor (artikel 15 i konventionen), se till att programmen för förövare stämmer bättre överens med konventionen (artikel 16 i konventionen), inrätta mekanismer för samarbete mellan olika organ (artikel 18 i konventionen), säkerställa att alla offer för sexuellt våld har tillgång till stödtjänster (artikel 25 i konventionen), ta itu med faktorer som hindrar brottsoffer ifrån att lämna in en anmälan och som leder till sekundär viktimisering (artiklarna 49 och 50 i konventionen), och säkerställa att behöriga myndigheter har tillgång till akuta förbudsåtgärder i enlighet med konventionen och vidtar åtgärder för att ta itu med brott mot skyddsbeslut (artiklarna 52 och 53 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Spanien.
- (15) När det gäller Sverige, framhålls i utkastet till rekommendation om landets genomförande av konventionen behovet att säkerställa att man i strategierna på området våld mot kvinnor beaktar behoven hos offer som utsätts för intersektionell diskriminering och utvärderar metoder för att öka deras effekt (artikel 7 i konventionen), säkerställa hållbara finansieringsnivåer för kvinnorättsorganisationer som driver specialiserade stödtjänster (artikel 8 i konventionen), säkerställa bredare förebyggande åtgärder för alla former av våld mot kvinnor (artikel 12 i konventionen), säkerställa faktisk undervisning i de ämnen och principer som förtecknas i artikel 14 i konventionen (artikel 14 i konventionen), införa systematisk fortbildning för berörda

yrkesgrupper om alla former av våld som omfattas av konventionen och säkerställa utvärdering (artikel 15 i konventionen), utarbeta miniminormer för förövarprogram i linje med konventionen och säkerställa utvärdering (artikel 16 i konventionen), anta mekanismer för samordning och samarbete mellan berörda organ (artikel 18 i konventionen), säkerställa att våldsoffer har tillgång till vård på icke-diskriminerande grund (artikel 20), säkerställa tillgången till skyddade boenden för alla brottsoffer (artikel 22 i konventionen), säkerställa ett tillräckligt antal mottagningscenter för personer som har blivit utsatta för sexuellt våld i hela landet (artikel 25 i konventionen), vidta åtgärder för att uppmuntra kvinnor som riskerar att utsättas för intersektionell diskriminering att rapportera (artiklarna 49 och 50 i konventionen), säkerställa att riskbedömningarna för brottsoffer och barn genomförs systematiskt och samordnat (artikel 51 i konventionen) och vidta åtgärder för att säkerställa att akuta förbudsåtgärder, kontaktförbud och skyddsbeslut ("kontaktförbud för det gemensamma hemmet") utfärdas skyndsamt och omedelbart träder i kraft samt faktiskt övervakas (artikel 52 och 53 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Sverige.

- (16) När det gäller San Marino, framhålls i utkastet till slutsatser om landets genomförande av konventionen behovet att säkerställa att det nationella samordningsorganet samordnar sitt arbete med det civila samhällets organisationer (artikel 10 i konventionen), och regelbundet genomföra brottsofferundersökningar och främja forskningsverksamhet (artikel 11 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till San Marino.
- (17) När det gäller Slovenien, framhålls i utkastet till slutsatser om landets genomförande av konventionen behovet att ge fullt ut institutionaliserade enheter rollen som samordningsorgan och säkerställa nödvändiga ekonomiska resurser och personalresurser (artikel 10 i konventionen). säkerställa en omfattande insamling av data om alla former av våld enligt konventionen (artikel 11 i konventionen) och vidta åtgärder för att uppmuntra rapportering om alla former av våld mot kvinnor (artiklarna 49 och 50 i konventionen). Eftersom rekommendationerna i dessa frågor är förenliga med unionens politik och mål och inte ger upphov till några problem med avseende på unionsrätten, bör unionens ståndpunkt vara att inte invända mot antagandet av den rekommendation som riktas till Slovenien.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid det 18:e mötet i den partskommitté som inrättats genom artikel 67 i konventionen ska vara att inte invända mot antagandet av följande akter:

- (1) Rekommendationer till Albanien om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 2-prov].
- (2) Rekommendationer till Österrike om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 3-prov].

- (3) Rekommendationer till Danmark om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 4-prov].
- (4) Rekommendationer till Finland om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 5-prov].
- (5) Rekommendationer till Monaco om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 6-prov].
- (6) Rekommendationer till Montenegro om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 7-prov].
- (7) Rekommendationer till Spanien om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 8-prov].
- (8) Rekommendationer till Sverige om att stärka förtroendet genom tillhandahållande av stöd, skydd och rättvisa på grundval av Istanbulkonventionen [IC-CP (2025) 9-prov].
- (9) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende San Marino som antagits av partskommittén [IC-CP (2025) 10-prov]. och
- (10) Slutsatser om genomförandet av rekommendationer avseende Slovenien som antagits av partskommittén [IC-CP (2025) 11-prov].

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*